

slaget for dette Nævn og bad det udtale sig om, hvilke Ændringer det maatte ønske foretagne deri. Jeg har først i Forgaars modtaget skriftlig Meddelelse fra Udvalgets Formand og skal selvfølgelig, saa hurtigt det er mig muligt, tage hele Spørgsmaalet op igen til Forhandling. Jeg er villig til, om det ønskes, allerede i denne Samling at forelægge Forslag til en Revision af Sparekasseloven, men da Tiden er saa langt fremrykket, er der intet Haab om, at en saadan Revision kan foretages i den korte Tid, der er levnet Rigsdagen at være inde i. Det er jo ikke ubekendt for det høje Ting, at der skal være Folketingsvalg til Foraaret, idet Valgperioden for Folketingets Medlemmer udløber 29. Maj. Skulde det lykkes at fremme denne Sag hurtigt, er det saa meget desto bedre, men at sætte Spørgsmaalet om Vedtagelsen af en ny Sparekasselov i Forbindelse med den foreliggende Sag, vilde — deri er jeg enig med det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) — ikke være forsvareligt.

Jeg har nu foreslaaet at forlænge Moratoriet en Maaned, idet det forekommer mig at være tilstrækkelig Tid for Rigsdagens 2 Afdelinger til at komme til Klarhed over, om der overhovedet er Vilighed til at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse, eller om man vil forlange den erklæret fallit. Jeg kan meddele, at Formanden for det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Den sjællandske Bondestands Sparekasse i Folketinget, har meddelt mig, at Udvalget har indleveret sin Betænkning i Trykken, og hvis der kan blive Samraad med mig, om muligt efter dette Mødes Slutning, hvad der maaske kan, vil Udvalget enten i Dag eller i Morgen kunne afgive Betænkning, og Sagen vil da hurtigt kunne komme til anden og tredie Behandling i Folketinget og blive sendt herop. Som Minister forekommer det mig ikke værdigt — det ærede Medlem talte om, hvad der var værdigt — at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Moratoriet paa uvis Tid. Det er Rigsdagen, der selv raader over, hvor lang Tid den maa kræve til Behandling af de foreliggende Sager, og det bliver dette høje Tings Sag, naar Lovforslaget kommer herop i den Skikkelse, hvori det nu bliver vedtaget af Folketinget, hvor lang Tid dette høje Ting mener det nødvendigt at have for at tilendebringe denne Sag. Det forekommer mig ikke, at det maa kræve nogen lang Tid at komme til Klarhed over, om man vil eller ikke vil. Vil man ikke yde Bidrag

af Statskassen til at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse, kan Sagen hurtigt være sluttet, men hvis man, hvad jeg haaber, efter nærmere Overvejelse af Sagen vil det, saa haaber jeg ogsaa, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal vil kunne tilendebringes i Løbet af den Maaned, hvorom der her er Tale. — Jeg vil for mit Vedkommende finde det rettest, at jeg ikke i Dag indlader mig i en Forhandling med det ærede Medlem om Principerne i det Forslag, der foreligger i det andet Ting. Jeg synes, at det er mest korrekt, at det andet Ting bliver færdigt med sin Behandling, og først naar Sagen foreligger her i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, vil det rette Tidspunkt være kommet for mig til at udtale mig om Principerne deri. Her foreligger kun Forslag om Forlængelse af Moratoriet paa en Maaned, og jeg glæder mig ved, at det ærede 5te kongevalgte Medlem paa sin Gruppens Vegne og det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) have erklæret sig villige til at acceptere Forslaget, som det foreligger. Jeg vil fraraade det ærede Medlem (Bramsen) at stille de Ændringsforslag, han bebudede, til anden Behandling, thi det forekommer mig ikke, at der er Anledning til en nærmere Drøftelse om en yderligere Forlængelse. Viser det sig, at den Maaned, der her er foreslaaet, er for knap, er der jo Lejlighed til at forlænge Moratoriet en Gang til. Det forekommer mig ikke, at der vilde være noget latterligt deri. Jeg kan ikke se paa denne Sag fra det komiske Synspunkt, som det ærede Medlem synes at se den fra. I det hele taget forekommer det mig, at denne Sag er saa alvorlig, at den komiske Side deraf maa være udelukket.

Bramsen: Det vilde efter min Mening være lykkeligt, hvis vi kunde komme til at se denne Sag alene fra den alvorlige Side, og det er netop for at forhindre, at denne alvorlige Side af Sagen bliver trængt i Skygge, at jeg har henstillet til Ministeren at indrette sig saaledes, at han ikke 3die eller 4de Gang skulde blive nødt til at anmode om Moratorium. Jeg havde ikke tænkt mig, at Forlængelsen skulde gælde i den Forstand paa uvis Tid, men har udtalt, at efter min Mening var det eneste logiske og rigtige dette, at Moratoriet forlængedes, indtil Sparekassens Skæbne var afgjort paa den ene eller anden Maade. Og den højtærede Minister kan jo ikke modsige, at hvorledes vi end affatte denne Moratorielov,